

که (وشه) کانت راده مووسم

حه مه سه عید حه سه ن

ژینم تژی له ئافره تی زیده جوانه،

ژماره ی ئه و نازدارانه ی پیم سه رسام

هینده ی گه لای دره ختانه،

وه لی به نده

له و هه موو شه کره ژنانه

دلی ته نیا

به شوخیکیا نه وه به نده

ئه ویش ناوی کوردستانه .

به پیشنیار، ئاخو خوی پیشنیار بوو، که سه هینده ی وی، بۆ کوردستان نه سووتابوو، وه لی به په وتار که سه نه بیستوو به تاقه مارکیکیش به شداری خه می خه لکی کوردستانی کردی! به نووسین، که سه نیو هینده ی وی دژی ئه نفالچییان نه بوو، که چی به هه لوئیسست به مه ته ریژی کۆنه به عسیانه وه په یوه ست ده بوو!

به قسه، خه می قورسی هه موو که سوکاری شه هیدانی هه له بجه ی به کۆله وه بوو، که چی به کردار له پۆژی ژاربارانه که دا، گا به ماشینه وه، به مه به سستی فرۆشته وه ی به ره و کوردستان تی ده ته قاند و گا سه رقالی دایی گۆپین بوو. پیاو قسه یه بۆ دزیش بکا، دایی گۆپین گه شترین لایه نی ژیا نی وی بوو، ئاخو له ئاستی ژنی ئه وروپاییدا، هه تا بلئی ژندوست و دلۆقان بوو، ئافره تی ئه وروپایی به تا وه سه ری له چه ند شوینی که وه هه لئوقاندا، ده یگوت: مافی په وای خۆیه تی! ئه وی جیی داخه وه ک جلیشۆر و گه سکی کاره بایی سه رنجی ژنانی کوردی ده دا.

ئه م پیشه نگی کاروانه، هه ر که گه بیسته خاکی ولات، له بری پیکه پینانه وه ی تاقمه به شه رچوه کان، له گه ل پیبوارانی کاروانه که یدا کردی به شه ریکی قورس و هه ری که تاوانیکی بۆ هه لبه ستن و ته نانه ت له کاروانه که شی ده رکردن. به جورئ خۆی کرد به که ره سه ی ته نز، لایه نی که که ئه م خۆی وه ک پشسپی، پی ناساند بوون، له ئورگانه که یانه وه، نازناوی (دۆنکیخۆته) یان پی به خشی.

نیوی چوو ه ناو میژوو وه، وه لی له بهر ئه وه نا که قومئ ناوی به ئاگری شه ری براکوژیدا کردی، له سۆنگه ی ئه وه وه بۆ کورژاندنه وه ی شه ریکی چوو بوو، که چی شه ریکی دیکه ی هه لگیرساند. پیاو قسه یه کی هه قیش بکا: یه که م که سه بوو، بۆ ئاشتی چوو بیست و کرد بیستی به شه ر! یه که م که سه بوو، پیره وی خه باتیک که له پیناوی ئاشتیدا سه ری هه لدا بوو، به ره و سه یاره بۆ ولات بردنه وه، بگۆریت.

له کوردستان به دۆلاره ده سته یکی گوتبوو: (که وشه کانت راده مووسم، ئه م نامه یه م، که ده شی گۆرپیک به په وتی پرۆسه ی ئاشتی بدا، بۆ ئیمزا بکه!) وه ک هاوسه فه ره کانی ده یگپینه وه، دوا ی ئه م ماچه دیرۆکیه، گیرفانی به زه بری چه ند سه د دۆلاریکی چلکن، گه رم پراهاتبوو. له وساو هه ک هه ر په خنه له خاوه ن دراوه کانی نیشتمان ناگری، به لکوو دا کوکیشیان لی ده کا، ئاخو ئه وی ده می چه ور کرابی، توانای په خنه گرتنی له خاوه نی هیزه که نامینی.

مالم هه قه له کوردستان کۆششینیکی زۆری کردبوو، به لام بۆ ئاشتی نا، بۆ ئه وه ی حسابی ئه ندامی سه ندیقای پۆژنامه نووسانی بۆ بکه ن، تا له و ریگه یه وه پارچه یه ک زه وی مسۆگه ر بکا، لی جیی داخه چونکه کوچک له جیی خۆی

سه‌نگین نییه، داواکه‌ی پشتگۆی خرابوو، ئیدی که هومییدی بربوو، به دەم هه‌نسکه‌وه گوتبووی: چ قه‌یدی؟ ئەدی مارکس نه‌یگوتوو: کریکاران بستی زه‌وییان نییه؟

کریکارانی زۆر خۆش ده‌ویست، بۆیه هه‌موو سالی له یه‌کی مايدا، زبلی نیو زبڵدانه‌کانی سه‌رشه‌قامه‌کانی ده‌رشت، تا ئیشتی چه‌ند سه‌عاتیکیان بۆ بدۆزیته‌وه و شتی پاره‌ی زیادیان ده‌ستگیر ببی. به‌و شیوازه کاریگه‌ره به‌ گۆ سه‌رمایه‌داریدا ده‌چوووه، ئیتر په‌وتی که‌پیتالیزم، چۆن تووشی کووچه‌ی بنه‌ست نابی؟ مالی کۆمه‌نیسته‌کانیشم به‌ گۆ گرت، له‌بری ئەوه‌ی قسه‌کانی وه‌ك قۆشمه‌ وه‌ریگرن، مملانیی فیکری له‌گه‌ڤا ده‌که‌ن!

٢٠٠٢/٤/٢